

Թարգմանեց Ղուկաս Վ., եւ զոր Սարգիս տպած է ի Վենետիկ, 20 Յունիս 1748 “Էֆիմէրտէ” գրքին ետեւը իրրեւ Յաւելուած:

Գիտմամբ ընտրուած այս գրքերուն ընթերցումը պէտք էր որ հետզհետէ ազդէր հաւատալեաց վրայ եւ կաթուղիկէ վարդապետութիւնն ընդունելի ցուցնէր ուսումնատենչ ընթերցողներուն: Սարգիս Վ. Հռոմայ Ս. Քահանայապետին ներկայանալէն ետեւ՝ 27 Նոյ. 1745ին Հռոմէն առ բարեյիշատակ Մխիթար Աբբայն գրած նամակին մէջ, զոր քիչ ետքը պիտի հրատարակենք, կը գրէր թէ “*Ներհոս-նեմ Գեղարքունիքի յաւելուած, մեղրաբուղիս եւ ուսնածորան գոլն ստեանց կաթուղիկէ Եկեղեցւոյ Մօր մերոյ, բայց արդենիս փորձառութեամբ իբր ի յաղբեր լիութեան ճաշեցի զամենաքաղցր փափկութիւն նորին...* Աստանօր եղկելով զիս աւաղ կարդացի զինէն, որպէս երբեմն Սուրբն Օգոստինոս, զի յերեկոյին ծանեայ” եւն: Արդէն յառաջ քան զառաջնորդութիւն Կեսարիոյ՝ որ է 1730, պէտք է որ ընդգրկած ըլլայ կաթուղիկէ հաւատքը, քանի որ իր թեմը մտնելուն պէս սկսաւ սոյն վարդապետութիւնները հետզհետէ յայտնապէս քարոզել նաեւ Ժողովրդեան: Ասոր կը վկայէ Անտոնեանց Մատենադարանի մէկ ձեռագրին (Թիւ ԿԵ) յիշատակարանը. այն է՝ “Ֆրա Պետրոսի Գոմինիկեան կրօնաւորի Գիրք դատաստանաց Թարգմանաբար հաւաքեալ”, զոր գրած է 1740ին Սարգիս Վ. ի հետեւողներէն Աստուածասուր